

Eurooppalainen perintökirstu

Asun punaisen leijonan valtakunnassa, mutta hurraan sinivalkoisille leijonille. Kuka olen?

Olen kahden maan kansalainen, syntynyt äitini maassa Suomessa, mutta asun isäni maassa Luxemburgissa. Laatikossani on kaksi passia. Kumpikin on viininpunainen, ja kummankin kantta koristaa leijona. Suomen passin sivuilla juoksentelevat hirvi, ilves, ahma ja karhu. Luxemburgin passissa komeilee maan merkittäviä rakennuksia, mm. suurherttuan palatsi, taidemuseo, linnoitus ja konserttitalo. Minulla on oikeastaan samalla myös kaksi EU-passia, sillä kummankin kannessa maan nimeä edeltää "Euroopan unioni".

Vietämme tänä vuonna eurooppalaisen kulttuuriperinnön teemavuotta. Tutkin netistä ohjelmatarjontaa ja pohdiskelen minuuttani. Luen, että ihminen tuntee kuuluvansa paikkaan, jos hänellä on suhde sen rakennuksiin, maisemiin, tapoihin ja perinteisiin, ja että ilman tällaista suhdetta hän jää ikuisesti muukalaiseksi.

Tunnen paikkani olevan eläinten joukossa pohjolan metsissä mutta myös rakennusten keskellä keskieurooppalaisessa kaupungissa. Sydämeni sykähtää katsellessani auringon kiloa itäsuomalaisen metsäjärven laineilla ja Suomen leijonien laukoessa kiekon reppuun. Mutta yhtä lailla liikutun, kun litistän nenäni lentokoneen ikkunaan nähdäkseni Luxemburgin katedraalin suipot tornit ja kun lentoemäntä koneen laskeuduttua toivottaa "tervetuloa kotiin".

Monet pyörivät tyytyväisinä omissa tutuissa ympyröissään eivätkä muuta kaipaakaan. Omasta pihasta ja omalta mukavuusalueelta poistumalla pääsee maailmaa kuitenkin tarkastelemaan uudessa valossa ja toisin silmin. Eurooppalaisten taustat ovat kiehtovan erilaisia. Historia vilisee viikinkejä, osmaneja, itsevaltiaita ja kuninkaita, jotka ovat jättäneet jälkeensä monenlaisia rakennelmia ja perinteitä. Vieraan ja hieman oudonkin kulttuurin voi uhan sijasta nähdä rikkautena ja elämyksenä. Uteliaisuus on valttia!

On mahdollista kuulua moneen eri paikkaan. Haluan välittää lapsuuteni saunavastan ja nuoruuteni perunapannukakkujen merkityksen eteenpäin lapsilleni, mutta samalla tulen väistämättä siirtäneeksi heille kaikenlaista muutakin matkan varrella maailmalta hihaan tarttunutta. Kulttuuriperintö elää ja muuntuu mukamme.

Vastaus: olen suomalainen, luxemburgilainen ja eurooppalainen.